

og dennes Tilskud altsaa blive 7000 Rb., men at i Modsatning hertil, og naar man under Garantisystemet med en lignende Brutto-Indtægt beregner Driftsomkostningerne til 75 pCt., Statens Tilskud vil blive 11,000 Rb., forudsat at Anlægsomkostningerne med Driftsmateriel beregnes til 400,000 Rb. pr. Mill, og Renten heraf altsaa er 16,000 Rb. Naar Brutto-Indtægten er 25,000 Rb. pr. Mill, vil Staten efter Lovudkastets Betalingsmaade deraf erholde i Afgift 7,500 Rb., nemlig 25 pCt. af de 20,000 Rb. og 50 pCt. af 5000 Rb., og Statens Tilskud til Dækning af de 12,000 Rb. i Rente af Anlægscapitalen altsaa blive 4,500 Rb., hvormod under lignende Brutto-Indtægter og Garantien anvendt paa en Anlægscapital af 400,000 Rb., altsaa en Rente af 16,000 Rb. samt Driftsudgift af 70 pCt., Staten vil erholde 7,500 Rb. og have at tilskyde til Forrentningen 8,500 Rb., altsaa under lignende Trafikforhold Tilskudet blive 4000 Rb. mere pr. Mill. Jeg behøver vist neppe at bemærke, at jo mere Trafikken stiger paa Jernbanen og jo mere, som Følge deraf, Indtægten stiger, desto større vil ogsaa Driftsudgifterne være, skjøndt de ikke stige i samme Forhold, og dette er Grunden til den Forskjel, der finder Sted i det under Nr. 5 og i det under Nr. 1 i Motiverne nævnte Exempel. Dertil kommer, at Staten jo, som sagt, er Eier ved Udløbet af Forpagtningstiden af Banen, har deri et værdifuldt Actio, medens den under Garantisystemet aldeles Intet erholder for de Tilskud, den aarlig maa gjøre til Forrentningen. Det har endelig vilst sig, at andre Stater samtids med, at de contraherede Laan til 4 å 5 pCt., ikke have kunnet afsætte garanterede Actier, uagtet de havde en garanteret Rente af 6 å 7 pCt., til en højere Cours end 80. Ligeledes er det vist, at dengang der var Underhandlinger om Anlægget af Jernbanen og man søgte at afsætte Actierne her, fandt man ikke Kjøbere til dem, selv til en Priis af under 90 Rb. Det forekommer mig derfor ganske bestemt, at garanterede Actier ere et dyrt Be-

talingsmiddel, og at man faaer det hele Foretagende udført for langt billigere Priis, naar man vælger til Betalingsmiddel Obligationer; jeg troer ikke, at der er nogen som helst Grund til at nære Frygt for, at Staten derved kan komme i Forlegenhed; thi den er jo ikke udsat for, at Obligationsgjelden opsiges. — Jeg er kjender, at det er rigtigt at udstede Obligationerne i Sterling, da de derved faae et større Marked; men naar dette seer, og det ved Siden deraf erindres, at der slet ikke er Tale om at udstede den hele Obligationssmasse paa een Gang, men i Løbet af 8 å 10 Aar, og der altsaa kun aarlig vil blive bragt en Sum af et Par Millioner paa det engelske Marked, vil jeg henstille til Enhver, der er mere erfaren i Finantsvæsenet end jeg, om der virkelig er Grund til at kunne nære nogen Frygt for Trykning af Coursen, eller om Staten derved i nogen væsentlig Grad kan befrygte, at dens Credit kan blive svækket.

Det blev af den høitærede Indenrigsminister ytret, at den nærværende Regjering vilde acceptere den forrige Regjerings Forslag, naar det kunde blive vedtaget af begge Thing, skjøndt den høitærede Minister udtalte sig med større Varme for Minoritetens Forslag. Jeg kan ikke Andet end være den høitærede Minister særdeles Tak skyldig for det Standpunkt, hvorpaa han saaledes har stillet sig, idet Sagen derved virkelig har, forekommer det mig, faaet mere Udsigt til at klare sig. Det er nemlig, saavidt jeg seer, dermed givet, at det vil være upraktisk, om vi vilde vedtage Majoritetens Forslag til § 1, idet jeg, naar Regjeringen bestemt erklærer, at den ikke engang vil benytte Majoritetens Forslag som Grundlag til videre Forhandling, maa ansee det vist, at det vilde være uden Nytte, om dette ene Thing vilde benytte dette Forslag til deraf at udvikle en Lov. — Jeg kan, som jeg bemærkede i forrige Møde, ikke Andet end ansee det for det under de nuværende givne Forhold praktisk Rigtigste, om man kunde slutte sig til den forrige Regjerings Udkast.